

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Parpalac Aurelia în numele inculpatului Caraman Nicolae, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Caraman Nicolae XXXXX, născut la XXXXX, originar din xxxxx, domiciliat xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 10.08.2017 – 15.09.2017 (prima instanță);
2. 04.10.2017 – 29.10.2017 (instanța de apel);
3. 06.02.2018 – 18.04.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 15 septembrie 2017, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Caraman Nicolae a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Sa adăugat la pedeapsa stabilită partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Căușeni din 29.03.2016, stabilindu-i o pedeapsă definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Caraman Nicolae, la data de 20 mai 2017, în jurul orelor 18:30, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată, aflându-se la domiciliul comun cu fiul său vitreg minor, XXXXX, în cadrul unui conflict inițiat cu ultimul, având în mână un cuțit, l-a îndreptat în direcția

minorului, amenințând că-l va omorî, amenințarea care a fost percepută de ultimul ca fiind una reală pasibilă realizării.

Astfel, prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului conform prevederilor art. 155 Cod penal – „*amenințarea cu omor, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări*”

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Parpalac Aurelia în numele inculpatului Caraman Nicolae, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, în baza art. 85 Cod penal, cu adăugarea parțială la pedeapsa stabilită a părții neexecutate a pedepsei aplicate, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis invocând că prima instanță a aplicat incorect și neîntemeiat o pedeapsă prea aspră, inculpatul a recunoscut vina, regretă de cele întâmplate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, apelul declarat a fost respins ca nefondat și sa menținut sentința.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a conchis că inculpatul a comis infracțiunea încriminată, a individualizat corect pedeapsa aplicată inculpatului, în limitele prevăzute de art. 155 Cod penal și în coroborare cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 75, 77 Cod penal.

La fel, instanța de apel a indicat că ținând cont că la cauză nu sunt prezente temeiuri de aplicare a unei pedepse mai blânde, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a concluzionat că, atingerea scopului pedepsei se va asigura prin adăugarea deplină a pedepsei cu închisoarea, stabilită prin sentința Judecătoriei Căușeni din 29 martie 2016.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Parpalac Aurelia în numele inculpatului Caraman Nicolae, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 16) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, invocând:

- prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită tuturor circumstanțelor cauzei, pronunțând o sentință prea aspră, fără a fi motivată posibilitatea aplicării față de condamnat a unei pedepse privative de libertate mai blândă;
- a recunoscut vina, are la întreținere 3 copii minori, sa căit sincer;
- prin sentința primei instanțe și menținută de instanța de apel au fost încălcate acele trei criterii generale: pedeapsa trebuie să fie legală, echitabilă și individualizată;

- inculpatului prin pedeapsa aplicată i-au fost aplicate restricții mult mai dure ale drepturilor sale care nu sunt proporționale cu gravitatea infracțiunilor comise;

6 La recursul ordinar declarat de avocatul Parpalac Aurelia în numele inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentare a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că atât prima instanță cât și instanța de apel au constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect au stabilit pedeapsa.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea recursului în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 16) Cod de procedură penală, în sensul că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu*

cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, întemeindu-și soluția de menținere a sentinței primei instanțe, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de recurent în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Mai mult, Colegiul penal indică că temeiul invocat de recurent precum că prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită tuturor circumstanțelor cauzei, pronunțând o sentință aspră fără a fi motivată posibilitatea aplicării față de condamnat a unei pedepse mai blânde, este un temei declarativ ce nu corespunde realității, or, atât prima instanță(f.d. 125) cât și instanța de apel(f.d. 173 – 175) au motivat soluția privind aplicarea pedepsei în hotărârile adoptate, motivare pe care Colegiul penal o însușește ca corectă, ce este și conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Instanța de recurs mai indică că, circumstanța atenuantă stabilită de prima instanță și menținută de instanța de apel – recunoașterea vinovăției, nu poate fi reținută de instanța de recurs, or, faptul că inculpatul a recunoscut vina a fost luat în considerare la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel, Colegiul penal, menționează că astfel se oferă o dublă valență a unei circumstanțe.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, or, recurenta doar a indicat norma fără a argumenta acest temei.

Colegiul penal a constatat în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția în privința vinovăției inculpatului și la aplicarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite, precum și prezența circumstanțelor agravante ca - *săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză și săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate*, se caracterizează negativ, nu figurează la evidența medicului narcolog sau psihiatru, inculpatul se afla în termen de probă, precum și faptul că cauza a fost examinată în

procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol.

Totodată, Colegiul penal reține că instanța de apel, corect a adoptat soluția în cauza dată în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 2) și art. 419 Cod de procedură penală, menținând sentința primei instanțe, prin care s-a stabilit o pedeapsă echitabilă aplicată inculpatului în limitele sancțiunii cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

8. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Parpalac Aurelia în numele inculpatului Caraman Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Caraman Nicolae XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **17 mai 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin